Úvodník

Anton Vydra

Na konci roka bilancujeme.

Vyhodnocujeme úspechy, neúspechy, milé potešenia i sklamania. Za rok jedny priateľstvá vznikli, iné sa akosi rozplynuli. Zmena je to, čím takpovediac dýcha naša existencia. Za ten rok sme sa toho veľa naučili – o sebe, o iných, o spoločnosti, o našej profesii. Už vieme, ktorým ľuďom možno veriť a pred ktorými treba byť opatrnejší, na ktorých sa môžeme kedykoľvek spoľahnúť (a nikdy sa nebudú vyhovárať, že teraz nemajú čas, nikdy nás do ničoho nebudú tlačiť, nikdy sa neurazia a podobne). Tieto skúsenosti sú také každodenné, že si toto postupné „selektovanie“ ľudí na svet priateľov, blízkych a tých iných (nie nevyhnutne nepriateľov, hoci aj takí sa vždy nájdu) možno ani neuvedomujeme.

No nie sú to len ľudia v bezprostrednom okolí, ktorí vstupujú do zhodnocovaní prežitého roka. Sú tu aj výsledky našich vlastných aktivít – úspešnejšie či menej úspešné a niekedy úplne neúspešné. Pri tých posledných si zvykneme zahryznúť do pery a usilujeme sa nájsť ten krízový bod, kvôli ktorému sa vec nepodarila. Pri tých prvých sa sila našich neúspechov otupuje. Nie, nemám na mysli nijaké veľké, megalomanské úspechy a neúspechy, ale tie drobné.

Jednoducho, niekedy sa nám veci darilo robiť lepšie a krajšie, inokedy to nevyšlo. A tento rok bol na takéto príklady obzvlášť bohatý (v politike, na akademickej pôde, v spoločnosti, v rodinách). Podobne je to aj s naším časopisom: nie všetko vyšlo podľa našich predstáv a očakávaní, no na druhej strane sme dostali ponuky od „cudzích“ ľudí, ktoré akoby nečakane „spadli z neba“ a doslova nás ohromili.

Chiazma, preplietanie či dokonca akési tajomné a vzájomné ovíjanie takýchto dvoch druhov skúseností tvorí celok toho, čo nazývame normálny život. Ak sme sa pritom nedostali výlučne na jednu či druhú stranu, do jedného či druhého extrému, potom sme azda na dobrej ceste. V budúcom roku vám želám radosť z vašich dobrých dní a silu zniesť a nájsť zmysel tých dní, ktoré nazývame pre ich povahu zlými.

A tak aj na konci roka balansujeme.